

Людмила Плетт

Між нами дівчатами

<http://img-2003-11.photosig.ru/27/35461.jpg>

Дорогі дівчата, у нас з вами сьогодні особлива зустріч і розмова буде особлива, по душам, так би мовити, між нами дівчатами кажучи. З чого почнемо сьогодні нашу бесіду? Перш за все з того, що я попрошу вас не дивуватися прямоті моїх висловлювань. Якщо я говоритиму неясно, натяками, у нас з вами відвертої задушевної розмови не вийде, тому давайте говорити так, як це лежить у мене на серці.

Я дивлюся нині у ваші юні обличчя і в обличчя тих небагатьох жінок старшого віку, котрі сьогодні теж прийшли, за плечима котрих лишилися молоді дівочі літа. Я бачу, їм по 25-30, а деяким 40 і більше літ. У мене теж відійшли в минуле мої дівочі роки. Але я до цих пір вдячна Господу за милість,

котру Він явив до мене в той незабутній для мене час. Хто зна, можливо, це і було тією основою, котру Він використав потім, покликавши мене на служіння в Його винограднику. Дівчата, я не буду вас запитувати, чи всі ви християнки, достатньо того, що ви тут – отже, у вашому серці є пошук живого Бога, Котрий готовий одного разу і назавжди стати вашим Спасителем.

Сьогодні у нас з вами, дійсно, особлива розмова. Знаєте, за останні десять років не раз уже мені доводилося говорити з дівчатами поодиноці й у великих групах. При цьому я завжди починала і хочу почати нашу розмову з того, що Бог створив дівчину, дівчицю, як прообраз своєї нареченої – Церкви Христової. Якщо Священне Писання говорить про Церкву Ісуса Христа, котра

буде одного разу зібрана з усіх народів, націй, племен і язиків, тоді як образ для порівняння з нею береться не хтось інший, а молода дівчина, причому не просто дівчина, а чиста непорочна діва. У старі часи таких називали – дівця, діва. Ви знаєте, напевно, що не всяка дівчина є дівою, навіть якщо за віком вона ще молода.

Коли Христос хоче сказати про Свою любов до Свого народу, до Своєї нареченої, Своєї Церкви, що перевершує все людське розуміння, Він бере для порівняння єдине з усіх Своїх творінь – образ чистої і непорочної, незапльованої ніяким гріхом дівчини – діви.

Як лікар, хочу сказати, що ні одне інше творіння на землі не відмічене Богом тим особливим знаком чистоти і недоторканості, як це дано цнотливій дівчині. Повторюю – жодне. У тварин, птахів і комах цього немає. Особливий знак чистоти і цнотливості Творець Всесвіту благоволив дати лише дівчині – як знак незайманості, печатку чистоти.

У минулі часи збереження незайманості особливо цінилося. В часи рабовласництва при продажу дівчини-рабині, за діву готові були платити дуже велику плату. У багатьох народів, зокрема у слов'янських, раніше був звичай після весілля публічно демонструвати незайманість нареченої. При цьому всім присутнім показувалося простирadlo, на якому свою першу шлюбну ніч спали молоді. У наші цивілізовані часи це виглядає неетично і, справді, є неприйнятним. Відверто кажучи, в юності навіть думка про це мене обурювала. Я згадую зараз цей старовинний, може дивний для вас звичай лише тому, щоб на прикладі показати, що

незайманість нареченої, тобто збереження її чистоти, цінувалося над усе.

І хоч ті часи вже давно минули, я, як душеопікун, хочу сказати, що за багато років служіння сотні і тисячі разів чула слова захоплення з уст молодих чоловіків і їх матерів на адресу наречених, які виявлялися чистими, незайманими дівчатами. Ви не можете собі уявити, якою радістю світилися очі цих молодих чоловіків, коли вони говорили: «А моя дружина була ще дівчиною, коли ми одружилися». Я прекрасно розумію, що вони мали при цьому на увазі. Була дівчиною – означає не те, що наречена була молодою, а те, що змогла зберегти себе чистою, незайманою, не оскверненою зв'язком з кимсь іншим. Навіть коли про це заходила мова з чоловіками зрілого, а часом і похилого віку, то й у них ставав м'яким і теплим погляд, коли вони в пориві відвертості раптом казали: «Знаєте, Людмило, я дуже ціную свою дружину за те, що вона вийшла за мене заміж, будучи незайманою». Вони роками і десятиліттями свого подружнього життя зберігають у серці пам'ять про це, як щось надзвичайно важливе і дорогоцінне для них.

Таким чином незайманість є дійсно дорогоцінною перлиною, даною дівчині Богом, як печатка цнотливості й чистоти. Може ви зараз, слухаючи мене, ставите собі питання, чому я підкреслюю це, чому саме з цього почала свою бесіду з вами. Річ у тім, дівчата, що чим далі, тим більше помічаєш, як ця перлина, цей безцінний скарб перестає цінитися як юнаками, так, на жаль, і самими дівчатами. І це дуже і дуже засмучує.

Якби ви знали, скільки дівчат, сидячи переді мною, проливали гіркі сльози, тому що цю саму перлину кинули під ноги тим, хто не тільки не оцінив цього, але й в незвазі буквально розтоптав їхню чистоту. Звичайно, не йдеться про те, що така дівчина ніколи не вийде заміж. Але, як часто буває, такі, приходячи сповідуватися, з боєм говорять: «Мій чоловік після першої нашої інтимної близькості без будь-яких моїх пояснень і сам все зрозумів, але мені не сказав нічого. Та мені до кінця мого життя не забути його погляду. В його очах були біль і мовчазний докір. Боюсь, що той біль гіркого розчарування йому не забути до кінця життя». Зустрічалися і жінки, що згадували, як молодий чоловік у ту ніч з боєм і розчаруванням казав: «Якби я знав, що ти така, я ніколи б з тобою не одружився».

З уст багатьох чоловіків мені доводилося чути гіркі слова: «Знаєте, Людмило, мені не лишалося нічого іншого, як тільки смиритися. Я зрозумів, що та, яку я обрав собі для життя, була з кимсь близька вже до мене. Це було ударом, пльовком мені в обличчя. Я цю образу проковтнув і залишився з моєю дружиною. Та думка про те, що я у неї не перший, не давала спокою протягом усього нашого спільного життя. Навіть найсвітліші хвилини радості затьмарювалися спогадами про це».

Дорогі дівчата, скажу вам з практики душеопікуна: спостерігаючи за подружніми парами, я дійшла до висновку, що шлюб, початий в нечистоті, тобто в гріху, коли інтимна близькість починалася ще до весілля, ніколи не був щасливим по-справжньому. Ви

мене розумієте? Я хочу підкреслити це особливо. Ніколи, жоден шлюб не був щасливим! Я вам це кажу умисно, підкреслюючи, щоб змусити вас переоцінити ті цінності, котрі зараз, в цю мить, ви, можливо, не цініте. Повірте, що рано чи пізно, але в шлюбах, початих з гріха, завжди виникають проблеми, котрі руйнують щастя сім'ї. Отже істинність Святого Писання, котре нам говорить: «Не обмаюйтеся, – Бог не може бути осміяним, бо що тільки людина посіє, те й пожне» (Гал. 6:7), підтверджує саме життя.

Якщо дівчина і хлопець, вступаючи у шлюб, є одне для одного першими, тоді це є щось прекрасне, ні з чим не зрівняне, і це в них ніхто не відніме. Пізніше, коли в процесі сімейного життя виникають якості конфлікту або проблеми, а з цим, скажу, так чи інакше доводиться зіштовхуватися кожній подружній парі, тоді дуже часто відбувається ось що. Якщо у дівчини до вступу в шлюб уже були знайомства, тим більше, статеві стосунки з іншими юнаками, то у важкі хвилини непорозуміння з чоловіком, вона, не усвідомлюючи навіть цього, порівнює його з тим, кого мала до нього. І диявол завжди використовує це найкращим для нього чином. Він починає нагадувати їй різні моменти з пережитого нею в минулому, переконуючи, що той попередній, з ким вона мала близькість, був кращим, ніж її теперішній чоловік. У такі хвилини до неї приходять розчарування і думка: «Краще б я вийшла заміж за іншого». Так у серці і думках цієї жінки відбувається зрада. І чим частіше це відбувається, тим швидше зростає її відчуженість до

чоловіка, котрий швидко помічає це. І тріщина, що виникла, дуже швидко перетворюється в прірву, що їх розділяє.

Якщо ж той, з ким дівчина поєднала своє життя, був у неї першим, то порівнювати його їй ні з ким. І як би важко не було, вона здатна швидше його прощати. Диявол при цьому не може принести їй думки про когось іншого, тому і менше приводу для спокуси.

Таким чином, якщо ми бережемо себе в чистоті, ми, самі того не підозрюючи, закладаємо добрий фундамент нашому майбутньому шлюбу. Чистота – це те, що особливо цінить Господь. Однак потрібно сказати, що в нашому людському розумінні і в розумінні Господа чистота означає не одне і те ж. Тому що, коли ми говоримо про чистоту дівчини, то зазвичай розуміємо під цим збереження незайманості. Але для Святого Бога лиш цього, тобто лише анатомічної ознаки незайманості ще недостатньо. Дівоча чистота в очах Божих – це повна непорочність дівчини, уникання будь-якого нечистого контакту з особою протилежної статі, чи й тієї ж самої статі з метою збудження статевого інстинкту (я маю на увазі лесбійські стосунки).

Як лікар, могу сказати, що ознака незайманості – дівоча пльва іноді має здатність не розриватися навіть при статеких стосунках. Таким чином, навіть, якщо ця анатомічна ознака дівочої чистоти лишається збереженою, це ще не говорить про те, що дівчина зберегла свою чистоту і непорочність. Наприклад, мені відомі випадки, коли, лишаючись незайманою, дівчина завагітніла. Не буду зараз удаватися до подробиць про те, як це відбувається,

ясно одне, що в очах Божих – це мерзота. Навіть якщо ваш майбутній чоловік, чи й навіть лікар, можуть бути заведені вами в оману, то від Бога нам нічого не заховати. Він бачить і знає усе, що ми робимо, і називає нас тим ім'ям, яке ми заслужили.

Ось чому, дівчата, так важливо щоб ви самі цінили те, що дано вам нашим Творцем від створення світу. Ніхто не збереже вашу дівочу чистоту, якщо ви її самі не цінуєте і не робите все для того, щоб зберегти себе до шлюбу. Лише життя потім показує, яку важливу роль відіграє це в подружніх стосунках, будучи завдатком Божого благословіння на все майбутнє життя.

Однак і це ще не все. Думаю, що ви зі мною теж погодитесь. Навряд чи можна назвати дівчину чистою і непорочною, якщо анатомічно зберігши дівочтво, вона багато разів уже мала так звану дружбу з багатьма хлопцями, котрим дозволяла робити з собою все, що їм заманеться: обійми, поцілунки, обмацування, роздягання чи іншого роду торкання до свого тіла, що збуджують пристрасть, виключаючи тільки останній крок – інтимну близькість. Непорочною і чистою таку дівчину ніяк не назвеш. Якщо ми, люди, підходимо до цього питання так, то тим більше Святий Бог. У Його очах по істині чистою є та дівчина, котрої ніколи не торкався жоден хлопець чи чоловік. Бо будь-які доторкання чоловічих рук до тіла дівчини, залишають на її тілі незримі сліди пороку, котрі бачить лише Бог. Можливо, дівчата, такий підхід і таке розуміння вас шокує, тим не менше, це так. Може ви зараз думаєте: «Вибачте, так хто ж з нас може взагалі

назватися чистою?» Подібно цьому, колись і учні звернулися з питанням до Ісуса: «Господи, так хто ж може спаситись?» Кажу про це не для того, щоб накласти на вас закон або засудити тих, хто вже багато разів виходили за всі допустимі рамки. Ні. Моя справа поставити перед вами духовне дзеркало й мірило, котрим є Слово Боже; поставити вас перед святістю Божою і лишити на самоті з Богом і вашим сумлінням, про яке Священне Писання каже: «Бо якщо серце наше засуджує нас, то тим більше Бог, бо Бог більший ніж серце наше, і знає все. Улюблені! Якщо наше серце не осуджує нас, то ми маємо відвагу до Бога» (Ін. 3:20-21).

Я не знаю нікого з вас, не можу судити про те, як справи з чистотою у кожної з вас. Цього не може знати навіть найближча подруга, з якою ви багато чим ділитесь. Однак, Бог добре знає кожен ваш крок і кожен вчинок, адже для Нього немає нічого схованого. Він спостерігав за вами в темряві, схованих закутках, в таємних кімнатах, коли ви думали, що вас ніхто не бачить. Якщо у поведінці з хлопцями ви допускали те, чого, можливо, самі раз-раз соромитеся, і не бажали б, щоб хто-небудь коли-небудь про це дізнався, тоді не вважайте себе чистою дівчиною, навіть якщо й зберегли своє дівоцтво.

У Сполучених Штатах, коли я одного разу говорила на служінні з дівчатами, то до мене стали доноситися приглушені зітхання і схлипування. А після зібрання я бачила, як деякі з них стояли, притулившись до стіни Дому молитви, і ридма ридали. Очевидно, у світлі почутого, скоєні вчинки постали

перед ними такими, що вони не в силах були з собою впоратися, і не звертали увагу на тих, хто міг побачити їхні сльози. Мені було їх так шкода, але що я могла зробити, якщо Біблія не йде ні на які компроміси. Це ми, люди, намагаємося знайти якийсь компроміс зі своєю совістю. Це ми стараємося розширити вузьку дорогу, про яку говорити нам Священне Писання, і робимо її для себе якомога ширшою, пристосовуючись до всього, що відповідає бажанням нашої гріховної плоті. Але Господь не йде на це ніколи, інакше Він не був би святим Богом. І Дух Святий, що живе в нас, тому й називається Святим, що Він не терпить нічого нечистого. У цьому й полягає Його святість. Чи ви інакше розумієте значення цього слова?

Отже, в минулі часи чистою дівою і справжньою дівчиною була тільки та, до якої за все її життя до шлюбу жодного разу не торкався жоден чоловік, і це дуже цінно перед Богом. Саме з такою дівчиною порівнює Писання Церкву Христову.

О, якби ви знали, скільки юних дівчат, приходячи на бесіду і відкриваючи таємниці серця, гірко плакали, терзаючись усвідомленням прихованих ними гріховних вчинків. А вони були такими юними, їм було по сімнадцять-вісімнадцять років. Серед них були й дівчатка, котрим ледь виповнилося тринадцять чи чотирнадцять років, їх і дівчатами ще не назвеш. Діти, зовсім ще нерозумні діти. Однак, саме такі ось малоліткі розповідали такі речі, що мені, зрілій жінці, що прожила понад двадцять п'ять років у шлюбі, ставало не по собі.

Одна дівчинка тринадцяти чи чотирнадцяти років в деталях описувала такі варіанти самого що не є збоченого статевого життя, що у мене, як кажуть, волосся дибом ставало. Я з жахом вдвлялася в обличчя цієї напівдитини і не могла повірити тому, що вона розповідала про себе. Потім довелося відкрити спеціальний медичний довідник по сексології і подивитися, що означало те, про що вона мені розповідала. Я дійсно раніше цього не знала. Ця дівчинка, не протестуючи, дозволяла робити з собою все, на що були здатні вкрай розбещені чоловіки, з якими вона таємно зустрічалася. Розумієте як легко і бездумно можна кинути себе під ноги чоловіка, перетворившись на брудну ганчірку, на підстилку для всіх бажаних. Пробачте, дівчата, якщо це звучить грубо, але, на жаль, це гірка дійсність. Скільки жінок, згадуючи свою розбещену молодість, яка наклала на все їхнє життя прокляття, називають самі себе ще більш низькими іменами.

Мені ще не доводилося стояти перед аудиторією, як сьогодні, в якій так багато знаходилося б дівчат зі світу чи новонавернених, які вирішили присвятити своє життя Господу. І ось тому у мене велике бажання сказати про це тим з вас, для кого ще не пізно і кого ще можна застергти від цього жахливо невправного кроку.

Дівчата дорогі, зупиніться на шляху пошуку тієї «любові», яку пропонують зараз багато хлопців і котру любов'ю назвати не можна. Це не що інше, як пожадливість плоті і пожадливість очей, просто бажання задовольнити статевий інстинкт і досягнути ще однієї «перемоги» на любовному поприщі.

Для чого? Та щоб показати себе і похвалитися потім перед іншими хлопцями. Така псевдолічність зазвичай показує своє істинне лице, як тільки бажана ціль досягнута. І сидить потім така дівчина на душеопікунській розмові, обливаючись сльозами, не в силах зрозуміти, що сама винна в такому приниженні, тому що оцінила себе дуже дешево.

Що залишається таким сказати? Як їх утішити? Мабуть, тільки одним – при розкаянні кров Ісуса Христа очищає нас від усякого гріха. Звичайно, це так. Кров Ісуса Христа, дійсно, може духовно змити і найбрудніші мерзотні плями гріха, однак наслідки його, на жаль, часто залишаються. Уявіть собі таку картину. Людина в хмільному угарі кидається під поїзд. Людям, що підскочили, вдається стягнути її з рейок, але, на жаль, запізно, їй відрізає ногу. Потім вона протверезіє, але вже без ноги. Минають роки, вона навертається до Господа, приймає Його своїм особистим Спасителем, молиться, просить простити скоєні в минулому гріхи, і Бог прощає. Однак нова нога від цього не виростає. Людина так і лишається на все своє життя калікою, інвалідом. Так само й зі втратою чистоти. Наслідки гріха ми все одно повинні нести, навіть якщо гріх прощено нам. Тому набагато краще не допускати гріха, ніж все життя страждати від його наслідків.

Яскравим прикладом цього може послужити цар Давид. Згрішивши з Вірсавією, він потім глибоко розкаювався, і ночами плакав і плакав. Господь простив його, але тим не менше, все своє подальше життя Давид страждав від наслідків свого перелюбу. Те,

що він зробив таємно, відняв дружину у свого вірного слуги, стало явним. Його син на виду всього народу ізраїльського входив до жінок і наложниць Давида, осквернюючи таким чином ложе свого батька. Ця історія підтверджує істинність Слова Божого, котре говорить про те, що немає нічого таємного, що не стало б явним, і що говоримо пошепки на вухо і робимо, ховаючись в потаємних кімнатах, про те буде розказано з покрівель дахів.

Подібне відбувається і з дівчиною, що сквернила своє тіло до вступу в шлюб. Вона неодноразово оплакує свій гріх, особливо, якщо Господь у милості Своїй дає їй хорошого чоловіка, з яким вона добре живе. Тоді їй ще гіркіше, ще болючіше. Такі жінки в пізньому розкаянні зазвичай говорять: «О, як я гірко жалувала не раз про те, що найдоржчому чоловікові я не могла подарувати того найкращого, що мала і що бездумно кинула під ноги тому, хто розтоптав, відвернувся, пішов і вже більше ніколи не згадував про мене».

Не знаю, чи вдалося мені всім сказаним вкласти у ваші серця розуміння важливості збереження дівочої чистоти до шлюбу. І хто ще має цю печатку чистоти, прошу, бережіть її, як дорогоцінність. Подаруйте її вашому чоловікові, з яким вам доведеться пройти все майбутнє життя. Віддайте йому цю перлину, котру подарував вам Господь. І чоловік ваш, навіть якщо він ніколи вам про це не скаже, пронесе через все життя вдячність за те, що ви змогли зберегти себе для нього в чистоті.

*З журналу «Звезда Вифлема»
№1, 2007 рік, сторінки 54-58*

*Я з Тобою, Боже, наче птах на крилах,
Ти зі мною – наче сонце навесні.
Лиш в Тобі знаходжу для душі я силу,
І спокій, і радість, Спасе, лиш в Тобі.*

*Доцї благословіння щедро Ти зливаєш,
Ласку проявляєш кожен день і час,
І бажання серця Ти Один лиш знаєш,
Їх сповняв, мій Боже, у житті не раз.*

*Хочу я щоденно думати про Тебе,
Бути світлом ясним в темряві гріха,
Йти шляхом тернистим у незмінне Небо,
Щоб Тобі невпинно з вуст лилась хвала.*

*Хочу я в малому бути Тобі вірна,
Щоб плоди приносить на Лозі святій,
Хочу я у всьому бути Тобі покійна,
Щоб з Тобою бути в вічності святій.*

*Ти – моя надія у важку хвилину,
Ти – моє цілюще в спеку джерело.
Хоч свою дитину мати і покине,
Знаю, ти не лишиш, Спасе, все одно.*

*А коли схилюся на коліна, Боже,
Чи в безсиллі з боєм упаду від ран,
І тоді, я знаю, Ти лиш допоможеш
Подолати в серці той гнітючий стан.*

*Скільки, як згадаю, літ жила без Тебе,
Голос Твій не чула в світі марноти,
Але Ти дорогу прокладав до неба,
Щоб могла сьогодні я з Тобою йти.*

*А тепер сказати я бажаю знову,
Що люблю Тебе я більше за життя.
Хай Тобі за мене не промовне слово,
А сльоза відкріє серця почуття.*

Ірина КОСАРУК
с. Острожець Рівненської обл